१

श्रीगणेशाय नमः ॥ राजोवाच ॥ पुनः कथय सर्वज्ञ भूयः किंचिदनुत्तमम् ॥ तत्त्व
मेतस्य सर्वस्य येन सिद्धिरवाप्यते ॥१॥ ऋषिरुवाच ॥ भूयः शृणु महाभाग देवी
माहात्म्यमुत्तमम् ॥ विनायेन स्तवश्चायं निर्बीजो न पठनं न ॥ ॥ दृष्ट्वा शुंभ
विनिहतं दानवं देवकंटकम् ॥ आजग्मुः परमानन्दं ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥३॥
देवीं स्तुतिं समाधाय गतानालक्ष्यसंगताः ॥ आज्ञामादाय देवेश्याः कान्तुद ॥१॥
॥१॥ र्शनमादराः ॥४॥ बद्धाञ्जलिपुटाः सान्तानुष्टुवुः क्रमशः शिवाम् ॥ लोका
नां च हितार्थाय देवीसूक्तानि पार्थिव ॥५॥ ब्रह्मा सरस्वतीसूक्तं लक्ष्मीसूक्तं ज
नार्दनः ॥ सूक्तं तथा महाकाल्याः शंकरः स्वयमब्रवीत् ॥६॥ ब्रह्मोवाच ॥ ओं

वीसूक्तम्॥

द्वाभ्यामथैकेन तथैव शेषैः॥ कुरंगकपिः परमो न मोऽपि निहन्ति पा
पानि च साधकानाम्॥१२॥ हृष्टेन श्वेष्टं खलया च सद्विधा तप
स्याच तथैव वाचाम्॥ श्री केन वंचा किल रोमपाच न्यासेरमीनि:
2 पतितोपि शंभुः॥१३॥ दूष्येराहोमात्स कलापीपि द्वः सुकिंस्तुकै वीग
॥३॥ पिसिद्धिमचेतु॥ तत्साहत्व पैशारमानिवासः सुपासहेनापि च वे ॥३॥
दसिद्धिः॥१४॥ न चांवते महिमानं निदामः सरस्वतो प्रथिता लोकमद्धे
जानंति किं वहुधा भूमिनोपे पदावपं प्रसते चारी प्रामुख्याः॥१५॥ त
थैव वाचं वपसं विदामो जेयान प्रात्पात थैवाथ नैवाः॥ पद्मपाम

पुराणीममरोसनातनीं चतुर्भुजांपुस्तकमक्षधारिणीम् ॥ वाराभयाभ्यामभ
श्रीमिहस्तां नमामि तां जाड्यभयविनाशिनीम् ॥७॥ सरस्वतीं त्वा मनुनो
चाचं वाचःप्रदां हं सवराधिरूढाम् ॥ मुक्तामणि चोतितकंठहारां भाग्यैक
लभ्यांपरमांपवित्राम् ॥८॥ श्रीकर्णशक्तिश्चयशोभ्यमानां दशांतुरीय
कलानुरूपाम् ॥ पंचारवासां धनभूरहारां सरस्वतीं तां प्रणमामि देवीम्
॥९॥ कालार्द्धकोधां मदकोटिहारां विहायपंचां विमलैकशोभां ॥ स्व
च्छावदातां स्फटिकावरूपां सरस्वतीं तां प्रणमामि देवीम् ॥१०॥ वंक्रा
मकामैः परमैः पवित्रैरमारमाही वदनरस्यैः ॥ वीणैः मैमि कपिबीज

युक्तां स्तुमाम श्रीरतिमन्त्रराजः ॥११॥ एकेनचैके नचक्रमके

वीकृतम्

भूतात्मा च ते आत्मा च तेऽतरात्मा च ते सर्वात्मा च ते मम च चित्तं त्वय्येव
नि विश्वपताम् ॥१९॥ यदा न चाहं भुवनानि जीवा नाहं न विष्णुर्न च
पार्वतीशः। न चैश्वरो वापि सदाशिवस्य॥ त्वमेव चासीदिति चाम
विष्णत ॥२०॥ कालस्त्वमेवासि जगत्स्वरूपा स्वभाववीर्यादिकस्त्व
॥३॥ मेव त्वमेव विश्वपरमात्मशक्ति नमामि ते पादपीठं सरस्वति ॥२१॥ ॥३॥
त्वं वेदवाणी निखिलश्च वेदस्त्वं शब्दशक्तिश्च तदर्थशक्तिः
त्वं ब्रह्मविद्यासि परावरेशि त्वां ब्रह्मशक्तिं शरणं प्रपद्ये ॥२२॥ स्वाहू
तेन वेदं शुभगं सरस्वाति प्रातश्च मध्याह्नकाले च सायम् ॥ पठ

हे तेजसां निमहेश्वरि स्यच्छासि साक्षात्त्वयि संभुनायाम्॥ ॥ त्वां दिविदा
न्तवशक्तियोगा छ्री महेश्वरि तेच शान्तमामहेश्वरि॥ ग च्छाम हे तव शक्तेः
प्रभावाद्दानन्दयुक्ता स्तवन्निवेशात्॥१७॥ आत्मा मनस्त्वं त्वमेवासि
देहस्त्वमेव सर्वेन्द्रियपंचतत्वम्॥ त्वमेव वै विश्वपः शब्दमुख्यः परा
वशेषं परमात्वमेव॥१८॥ रविश्च त्वत्ते चन्द्रमाश्च त्वत्ते तारकाश्च त्वत्ते॥ भूश
च त्वत्ते जलं च त्वत्ते तेजश्च त्वत्ते वायुश्च त्वत्ते व्योमश्च त्वत्ते॥ शब्दश्च त्वत्ते स्पर्शश्च
त्वत्ते रूपं च त्वत्ते रसश्च त्वत्ते गंधश्च त्वत्ते श्रोत्रं च प्राणश्च त्वत्तेपानश्च व्यान
श्च त्वत्ते उदानश्च त्वत्ते समानश्च त्वत्ते नागश्च त्वत्ते कूर्मश्च त्वत्ते कृकलश्च त्वत्ते॥

एवमेवं हंसा साऽउत्तमो विप्रने मया ॥२९॥ स्थिसूक्तैश्चापि देवेशि तेजो दि-
व्यं विधीयतानाम् ॥ येन कार्याणि सिद्ध्यन्ति साधकानां महात्मनाम् ॥३०॥
देव्युवाच ॥ सर्वदा नेम नोदेश कुलधर्मसुपूजिते ॥ इच्छं भवतु सूक्तं च प्रस-
न्नोऽसि परंतप ॥३१॥ सर्वसिद्धिप्रदं चास्तु परमानन्ददायकम् ॥ विना सू-
॥६॥ क्तैः पठेद्यस्तु स्तोत्रं सम्प्रशान्तीति च ॥ मातृगामी स विज्ञेयो नरको वासतत्प-
रः ॥ ममैवाज्ञापराधेन भ्रमेत्तावां गतिं व्रजेत् ॥ ऋषिरुवाच ॥ एव-
मुक्तो वचो देवी तूष्णीमासीत्तपोनम ॥ इति श्रीसारस्वतीसूक्तं समाप्तम्
ॐ अजीजालिं समाधाय हरिः प्रोवाच विश्वकृत् ॥ हरिरुवाच ॥ पराव-
रा नमस्ते भूतानां नमस्ते देवे [illegible] रहिताम् ॥ परस्परं बहुवाभिः

ल्पिपेश्चाहं पुतो चित्तास्ते भोगमोक्षौ सहसासमन्ते ॥ [illegible] ॥ नतेकुयोनिं
नदरिद्रतांच लोध्यात्मनापंवच संलभन्ते ॥ नस्त्रधन्याश्च नरवपूज्या:
सर्वत्र मानो भवती हि तेषां पदं पुरारां चिरंजं तुष्या मतल्वास्तुरूपं जगतां
त्रपाराणां ते प्राप्नुवन्ति प्रकट प्रभावात्तवांसर्वेपी नित्यरसं प्रपद्ये ॥ ब
भिलुवाच ॥ स्तुत्यानया वेदवाराणपा सर्वसारस्वरूपया ॥ प्रसन्नादेवदेवे
श्री महापूर्वा सरस्वती ॥ आविर्भूत्वा महादेवि भ्रलिनी वेकुकारिणी ॥
उवाचवचनं दिव्यं भ्रलानन्दप्रदायकम् ॥ २७ ॥ देव्युवाच ॥ तुलात्र
पावने भ्रलेनु भ र्यातो पबभान्विता ॥ तुताम्भि विपुलांदेव वरं संता
पकारकम् ॥ [illegible] भ्रलोवाच ॥ अंत इच्छे मनोदेवी ह्रष्ट भवतु सर्वदा ॥

...मीसूक्तम्

त्वां विश्वयोनिं शरणं प्रपद्ये ॥ ६ ॥ त्रिकोणपंचारभुगप्रभावां षट्कोणमि
श्रां हृदयाद्धृताम् । अष्टारचक्रादिनिवासभूतां त्वां विश्वयोनिं शरणं
प्रपद्ये ॥ ७ ॥ संभाविनां सर्वदान्यासगम्यां सर्वेत्वरूपामपि सर्वसेव्याम्
सर्वान्तरन्यास वश्यां वरिष्ठां त्वां विश्वयोनिं शरणं प्रपद्ये ॥ ८ ॥ प्र
॥५॥ पूज्य यंत्रं विधिना महेशि धन्याः सपुत्राः परमं सुभाग्याः ॥ जपंति ये ॥५
त्वां विविधार्थपात्रीं त एव धन्याः कुलमार्गनिष्ठाः ॥ १० ॥ जानंति
के पश्यवक्त्रे कुरूपा व्रतादिगीतं महिमानं महेशि ॥ केचिन्महान्ते
निजधर्मलाभा जानन्ति ते देवि परं सुभाग्याः ॥ ११ ॥ विधाय कुम्भं
विधिनास्य [illegible] महात्म सपूर्व कुर्वते ॥ येनावरा

श्रीं तां त्वां विश्वयोनिं शरणं प्रपद्ये ॥ ऐरावते समस्तैः रचितवासमूर्तां महा
लक्ष्मीं धरणीं धरणाम् ॥ अनादिमादिं परमार्थरूपां त्वां विश्वयोनिं श
रणं प्रपद्ये ॥ २ ॥ एकामनेकां विविधां स्तुकाम्यां सुकारिणीं सदसद्रूपि
णीं च ॥ रूपामरूपां च शिवां शिवप्रदां त्वां विश्वयोनिं शरणं प्रपद्ये ॥ ३
सर्वात्मरूपां सर्वजगन्निवासां श्रीमन्महालक्ष्मीमनादिदेवीम् ॥ शक्ति
स्वरूपां च शिवत्वरूपां त्वां विश्वयोनिं शरणं प्रपद्ये ॥ ४ ॥ कामानि
धात्रीमधिकं समूर्तां ह्रींरूपिणीं कपिलप्रभावाम् ॥ कर्मादयबीजां
परमार्थसंस्थां त्वां विश्वयोनिं शरणं प्रपद्ये ॥ ५ ॥ ऐश्वानरस्थो सहिते
न देवी श्रीमन्नराजनावराजमानाम् ॥ सर्वार्थधात्री परमां पवित्रां

रप्रदे ॥ कुलाचारो मेऽस्तु हं तेऽस्तु तथापि हि ॥ १७ ॥ नवरुक्तं च तस्मात्
श्रुतुप्रोति कारणम् ॥ देव्युवाच ॥ एवमस्तु महाभाग नारायणानामने
॥ १८ ॥ मूलमंत्रैर्नाहं नापत्तु पठेत्संयमानो नरः ॥ यथा नित्यं मम हृद्यो रं नर
दाम्यां किल ॥ १९ ॥ मम ते परमं प्राप्य मम कोपविवर्जितम् ॥ देवि
मूर्तेर्विधास्य स्थानी तोत्रं निषिध्यते ॥ २० ॥ श्रीशिवउवाच इति श्री
रुद्रयामले सूक्तं समाप्तं ॥ ॐ ततोऽञ्जलिं समाभाष्य शिवो वाचमनुत्तु
नः ॥ नुष्ठाव वाग्भिरिष्टाभिर्महाकालो महेश्वरः ॥ १ ॥ वेदवाणी
पुनस्त्वामि यो कानां हितकाम्यया ॥ शिवउवाच ॥ शिवा मानिन्यो
विविधश्च मानां कलनानिर्विरूपवचाम् ॥ २ ॥ कपालख

॥ ५ ॥

ज्ञायते साप्यमात्रं तेषां तु देवैरपि दुरासदाम् ॥१२॥ पुनः स्तुतिं प्रकुर्वन्तो विष्णु
सागराः स्तोत्रैरुदारैः कृतयोगमुकाः ॥ तस्यैव धन्याः परमार्थभाजो ये
गश्च मो दश्च मुकरो [illegible] स्ति तेषाम् ॥१३॥ ऋषिरुवाच ॥ इति श्री
स्तुतया देवी महालक्ष्मीं ददर्श सः ॥ चतुर्भुजां त्रिनयनां महिषासुरघा
तिनीम् ॥१४॥ अथ पद्मश्रीस महालक्ष्मीः प्रसन्ना स्तुतिगौरवात् ॥ उ
वाच स्मितशोभाढ्या नारायणमजं प्रभुम् ॥१५॥ देव्युवाच ॥ नरं
नरपद्वैर नारायणातनानन ॥ दास्याम्यथाभि[illegible]हानव्यं तवत्तुला
घश्रीकृता ॥१६॥ नारायण उवाच ॥ मार्तेयपरमकारणेपतनन्दि

शासनं ॥ संपूज्य पंचं तत्त्व विश्वनायके निःपापिनः सहसा संभवन्ति ॥७॥
ये साधकास्तव मार्गानुसारिणः कुलानुवर्त्या परमाः पवित्राः ॥ ते
सिद्धिमृद्धिं च पशोरनुगम्यां नृणां वशीकृत्य भवन्ति भूपाः ॥८॥ समस्त
मन्त्राणि विधाय चांगन्यासादिकं भक्तिसुभावयुक्ताः ॥ ते पिंकरीकृत्य
॥७॥ स्वसांनिदेवी मोक्षं जगत्येकविभूतियुक्तम् ॥८॥ वदामि नान्यं न शृ
णोमि चान्यं ध्यायामि नान्यं न विचि न्तयामि ॥ स्मरामि नान्यं न ॥७॥
भजामि चान्यं ध्यामामि नान्यं न वितर्कयामि ॥१०॥ गापामि नान्यं
नवपादमेत्रा त्वां विश्ववंधो निःशरणां प्रपद्ये ॥ येषां न दैवं त्वमिहास्ति
देवी नाराधयन्ती नु च पंकज रूपः ॥११॥ श्रद्धयं नमः पठिष्यन्तः सर्व

धोधरां नृमुंडमालाविभूषां मृगचर्मप्रोनाम् । तुरुष्कमांसासवासना
स्यां विभीषणां भीषपतीं सुरारीन् ॥३॥ मांसप्रियां मांसमद्यवचूर्णी
कालीश्मशानपांशरसां भजामि । हुंकारबीजं च कपीश्वरश्च चिंता
मणिकुंभीके कामरूपम् ॥४॥ विद्याच विद्यापुनः कामराजं काम
कलामालिनीं कामराजम् ॥ वन्हेर्वधूर्मंत्रराजोऽपमीशो विश्ववंधुना
नीश्वरि देविवन्दे ॥५॥ मंत्रेणचानेन सिध्यन्ति सर्वाः सुसिद्धयः स
र्वजगन्निवासे ॥ पंचारयुग्मंच त्रिकोणयुग्मं पुनश्च पंचारयुग्मं
मेवहृदम् ॥६॥ कलाप्रकोष्ठं विलसत्यधश्च पंचेश्वरं तेनपदाब्जं

ञितास्मवत् ॥ अथैतां स्तुवतो देवान् प्रोवाच वचनं मुदा ॥१७॥
संतोषयन्मुहुर्लोकान् भक्तानुग्रहतत्परा ॥ देव्युवाच ॥ अस्तु वंः प्री
तिसंयुक्तो ब्रवीमि शृणु महेश्वराः ॥१८॥ देवीसूक्तं परं चेदं भविष्यति युग
पदम् ॥ देवीसूक्तं विना देवा ये च सप्तशतीं नराः ॥१९॥ श्रोष्यन्ति
च पठिष्यन्ति तेषां शापः पदे पदे ॥ देवीसूक्तं विना पाठः अरण्ये रोदनं यथा
॥२०॥ स्तोत्रमन्त्रपरा चानेन पूर्णं स्तोत्रमभूदिदम् ॥ देवा ऊचुः ॥ मातः
सप्तशतीस्तोत्रं फलस्तुतिमिहोच्यताम् ॥२१॥ यं समाकर्ण्य जीवानां
विश्वासो जायते भृशम् ॥ ऋषिरुवाच ॥ इति वाक्यं समाकर्ण्य
[illegible] देवानाम् ॥ फलस्तुतिमथोवाच लोकेत्याप्तस्य महात्म ॥

॥८॥ श्री सप्तशती

तेमाद्दर्शनं मेऽस्तु नेषां दुरात्मनाम् ॥ ऋषिरुवाच ॥ इति वाक्यं समाकर्ण्य
परमामृतसंमितम् ॥७२॥ प्रसन्नाभूत् महाकाली विपत्ता मीप्सितं वरम्
इत्युवाच विशालाक्षी भोगानन्दप्रदायिनी ॥७३॥ प्रसन्ना परमा जग-
दं संपुत्र शिवभावराम् ॥ देव्युवाच ॥ विपत्तामन दोऽसी छो
चोऽजगति दुर्लभः ॥७४॥ दास्यामि परदानं तव स्तुत्या वशीकृतः
॥ उवाच ॥ उन्माचोरसा नेदेविमाति मेऽस्तु करावन ॥७५॥ शिवि-
कादेवदेवेशि सूक्तं च सफलं नव ॥ ऋषिरुवाच ॥ एवमाह्य ति चो
काहि निजोदेवाः सनातना ... ॥ आनन्द माद्यः परमानीका